

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- samo odloči v sporu tako, da ugotovi predlogom tožene stranke na prvi stopnji, in zavrže tožbo v zadevi T-272/03;
- podredno, vrne zadevo Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje;
- D. Fernández Gómez naloži plačilo stroškov postopka, vključno z njenimi stroški pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V pritožbi Komisija uveljavlja tri razloge:

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče prve stopnje zmotno uporabilo pravo s tem, da je štelo tožbo za dopustno iz razloga, ker naj dopis z dne 19. januarja 2001 ne bi bil odločilnega pomena, in ker naj na prvi stopnji izpodbijani akt, to je elektronska pošta z dne 12. maja 2003, ne bi imel samo potrdilnega značaja, ampak naj bi vseboval nov element v zvezi s pogodbo z dne 17. januarja 2001 in dopisom z dne 19. januarja 2001. Komisija po drugi strani meni, da je tožba nedopustna, ker dopis z dne 19. januarja 2001 in pogodba z dne 17. januarja 2001 predstavljata dokončno stališče uprave glede tožeče stranke. Zato bi tožeča stranka morala izpodbijati ta akta. Po mnenju Komisije elektronska pošta z dne 12. maja 2003 nima odločilnega pomena, niti ne vsebuje najmanjšega novega elementa v zvezi s predhodnima aktoma. Tožbo bi bilo torej treba zavreči kot nedopustno.
2. Drugi pritožbeni razlog se primarno nanaša na zmotno uporabo prava pri razlagi odločbe z dne 13. novembra 1996 in zlasti pojma „osebje, za katero ne veljajo Kadrovski predpisi“. Komisija meni, da iz namena odločbe z dne 13. novembra, kot tudi iz samega besedila in iz okoliščin, v katerih je bila sprejeta, izhaja, da se nanaša na vsa „upravna ali pogodbeno razmerja s Komisijo“ oseb, ki pri Komisiji niso zaposlene kot uradniki. Podredno Komisija navaja, da je Sodišče prve stopnje odločalo *ultra petita* in je napačno razlagalo člen 8 PZDU. Kadar, kot v obravnavanem primeru, določba Kadrovskih predpisov priznava OPI golo pooblastilo, izvrševanje le-tega sodi v okvir njegovega širokega pooblastila za odločanje po prostem preudarku.
3. Tretji pritožbeni razlog se primarno nanaša na kršitev prava Skupnosti, ki je v tem, da je bila prisojena odškodnina za

zatrjevano premoženjsko škodo, ki ni niti resnična niti gotova, in podredno na nespoštovanje obveznosti obrazložitve pri izračunu škode, kar Sodišču onemogoča, da bi izvedlo nadzor glede spoštovanja načela sorazmernosti.

Pritožba Komisije Evropskih skupnosti zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi S. Hosman-Chevalier proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-72/04, vložena 29. novembra 2005

(Zadeva C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Jezik postopka: francoščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata H. Kraemer in M. Velardo, zastopnika, je 29. novembra 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi S. Hosman-Chevalier proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-72/04.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi in vrne zadevo v ponovno odločanje Sodišču prve stopnje;
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo stroškov postopka, vključno z njenimi stroški v postopku pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija kot edini pritožbeni razlog zoper izpodbijano sodbo uveljavlja kršitev prava Skupnosti v točkah od 31 do 36 in 42 navedene sodbe. Po njenem mnenju je Sodišče prve stopnje napačno razlagalo pogoj v zvezi z „deli, opravljenimi za drugo državo“ iz člena 4(1)(a), druga alineja, Priloge VII h Kadrovskim predpisom.